

Indkaldelser, gør Forholdet mellem de Mænd, der faar Lejlighed til at opfylde deres Værnepligt, og dem, der af forskellige Grunde ikke kommer til det, særdeles grelt og yderligere fastslaar det retfærdige i, at den, der undgaar Værnepligten, bør betale derfor.

Det Forslag, som mine Medforslagsstillere og jeg herved har den Ære at forelægge for det høje Ting, er sammenarbejdet paa Grundlag af det af mig før omtalte Kommissionsforslag og det Forslag, Folketingsmanden for Ringkøbing i sin Tid udarbejdede. Vi har taget noget af hvert, og jeg siger udtrykkeligt dette for at gøre opmærksom paa, at dette ikke er noget selvstændigt Arbejde. Det vilde kræve ganske overordentlig megen Tid, hvis vi skulde gaa i Gang med særlige statistiske Undersøgelser; det vilde lettest kunne ske ved en Regeringsforanstaltning. Hensigten med Forslaget er den at søge at faa konstateret, om der er Stemning for en saadan Tankes Gennemførelse. Er der det, vil man ogsaa meget let kunne enes om Formen derfor. Dette er i hvert Tilfælde en Undskyldning, hvis nogen vil sige, at Forslagsstillerne har taget sig deres Hverd for let. Vi har sat os ind i Sagen og er kommet til det Resultat, at begge de Forslag, der har været fremsatte, i Virkeligheden er gode, men at der paa Grund af deres Alder kan indvendes noget mod begge. Vi har da søgt at sammenarbejde dem i det Forslag, som jeg her forelægger.

Vi mener, at denne Skat skal svares af enhver, der udslettes af Rullen paa Grund af Utjenstedygtighed. Vi mener nemlig, at det er retfærdigt, at den, der er slettet af Rullen som utjenstedygtig, men som ellers har sin Erhvervsduelighed, saaledes at han virkelig har alle Muligheder for at kunne klare sig, bør betale denne Skat. Den samme Skat skal endvidere paahvile den Mand, der udskrives til Militærtjeneste, men af den ene eller den anden Grund ikke indkaldes. Endvidere skal den paahvile den Mand, som efter at være indtraadt i Tjenesten erklæres for at være udygtig til al Krigstjeneste. Men naar det saaledes er fastslaaet, hvem der skal bære Værneskatten, maa vi ogsaa se paa, hvem der kan fritages derfor, og hvorledes en saadan Fritagelse kan gennemføres. For det første skal de fritages, der nyder offentlig Fatigunderstøttelse, og de, hvis legemlige eller aandelige Tilstand gør dem uskikede til Erhverv. Alle Spørgsmaal om en saadan Fritagelse, hvad enten den

nu begrundes i den paagældendes Kvalifikation straks den Dag, han kasseres paa Sessionen, eller i senere indtrædende Sygdom eller i andre Forhold, der gør, at han ikke er arbejdsdygtig, skal afgøres af Amsraadene, i Købstæderne af Byraadene og i København af Magistraten, saaledes at den paagældende kan indanke den af disse kommunale Raad truffne Afgørelse for Indenrigsministeriet. Endvidere skal fritages den, der kasseres paa Grund af, at han er kommet til Skade i Tjenesten, og endelig dem, der i Tilfælde af Mobilisering ved Krig indkaldes til Militærtjenesten til Trods for, at de paa et tidligere Tidspunkt havde undgaaet Indkaldelse.

Værneskatten, har vi tænkt os, skulde bestaa dels i en fast aarlig Skat af 10 Kr., dels i et Tillæg, der for de Personer, der ansættes til Indkomstskat til Staten, beregnes til 1 pCt. af den skattepligtige Indkomst, medens Ansættelsen for Personer, hvis Indkomst i Henhold til § 7 i Lov af 8. Juni 1912 om Indkomstskat medregnes ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat, sker af vedkommende Ligningsmyndighed, og Familieoverhovedet hæfter for den disse Personer paalagte Skat. Værneskatten skal udredes i det Tidsrum, i hvilket den paagældende havde kunnet indkaldes til Militærtjeneste; det er nu 16 Aar. I øvrigt opkræves Skatten efter de for Indkomst- og Formueskat givne Regler.

Det, som jeg her har nævnt, er de vigtigste Bestemmelser i Lovforslaget, og jeg skal herved tillade mig at anbefale dette, idet jeg gentager, at det er fremsat for først at konstatere, om der hos de forskellige Grupper kan rejses Stemning for Gennemførelsen af en saadan Lov. Kan dette ske, er Forslagsstillerne selvfølgelig villige til meget vidtgaende Forhandling, og saa nærer vi heller ikke nogen Tvivl om, at et saadant Lovforslag vil kunne gennemføres.

Spørges der, hvad en Lov af denne Natur vil kunne indbringe Staten, skulde den efter foreløbig Beregning, foretagen paa Grundlag af Beregninger, der skete i 1900, kunne give mellem 1 og 1½ Mill. Kr. Men jeg gør opmærksom paa, at det er et Beløb, der først efterhaanden vil indkomme, dersom man først tager de skattepligtige, efterhaanden som de nu behandles paa Sessionerne for 1916 og fremdeles. Dersom man gav Loven en Bestemmelse om, at de, der allerede er fritagne for Militærtjeneste, og som har et mindre Aaremaal tilbage, 4—8 Aar eller